

بررسی تأثیر شاهنامه خوانی بر مثبت نگری و شادکامی نوجوانان

نیره آقاطرانی^۱، مسعود سلیمی^۲

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه پیام نور نطنز

۲- عضو هیئت علمی گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه پیام نور نطنز

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تأثیر شاهنامه خوانی بر مثبت نگری و شادکامی نوجوانان بود. این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل و پیگیری ۴۵ روزه بوده که در آن یک گروه آزمایشی و یک گروه کنترل وجود دارد. جامعه پژوهش حاضر، شامل کلیه نوجوانان منطقه هفتون شهر اصفهان که به خانه فرهنگ طوس اصفهان مراجعه کرده اند. به منظور انتخاب تعداد نمونه مورد نیاز در این پژوهش هر موقعیت شامل ۱۵ نوجوان در دسترس تقسیم شدند. که طی آن، نوجوانان در دو موقعیت متفاوت به صورت تصادفی خوشه ای جای گرفتند. موقعیت روش شاهنامه خوانی به مدت ۸ هفته و هر هفته ۲ جلسه ۱۲۰ دقیقه ای را شامل شده است. برای گردآوری داده های شادکامی از پرسش نامه شادکامی آکسفورد (۱۹۸۹) و برای سنجش متغیر مثبت نگری از پرسش روانشناسی مثبت (PPI) رشید (۲۰۰۸) استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل یافته های پژوهش از آزمون تحلیل واریانس و کورایانس تک متغیره و چند متغیره استفاده شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان داد شاهنامه خوانی بر مثبت نگری و شادکامی نوجوانان اثرگذار می باشد.

واژگان کلیدی: شاهنامه خوانی، مثبت نگری، شادکامی